

Prof. dr hab. Marek Galanty
Katedra Chorób Małych Zwierząt z Kliniką
Wydział Medycyny Weterynaryjnej
SGGW w Warszawie

Warszawa, dn. 8.02.2019

O C E N A

osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych

dr n. wet. Aleksandry Sobczyńskiej-Rak w postępowaniu dotyczącym nadania stopnia doktora habilitowanego nauk weterynaryjnych

Doktor Aleksandra Sobczyńska-Rak tytuł lekarza weterynarii uzyskała na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej Akademii Rolniczej w Lublinie w 1997 roku. W tym samym roku rozpoczęła pracę jako asystent na macierzystej Uczelni w Katedrze i Klinice Chirurgii, gdzie pracuje do chwili obecnej. W 2006 roku na podstawie Uchwały Rady Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Akademii Rolniczej w Lublinie uzyskała tytuł doktora nauk weterynaryjnych na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Angiogeneza w nowotworach u psów” napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Piotra Silmanowicza. Za tę pracę została wyróżniona przez Rektora nagrodą III stopnia. Po uzyskaniu tytułu doktora nauk weterynaryjnych od 2007 roku do chwili obecnej pracuje na stanowisku adiunkta w Katedrze i Klinice Chirurgii Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie.

W ramach doskonalenia zawodowego pogłębiała swoją wiedzę uczestnicząc w zagranicznych i krajowych stażach, kursach i szkoleniach naukowych takich jak:

Szkolenie i warsztaty podczas XX Kongresu PSLWMZ dla lekarzy pt: „Zastosowanie lasera CO2 w chirurgii tkanek miękkich. Teoria i praktyka”. 05.10.2012 r. Warszawa, - wykładowca - John. C. Godbold, Jr, USA.

Szkolenie i warsztaty dla lekarzy weterynarii pt: „Zabiegi laparoskopowe u zwierząt towarzyszących” listopad 2015 r. UP Lublin – wykładowca - dr Nikola Katic, Dipl. ECVS.

Sześciotygodniowy staż kliniczny w Pracowni Endoskopowej II Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej AM w Lublinie w 2003 roku.

Szkolenia „Dla osób wykonujących czynności związane z wykorzystaniem zwierząt do celów naukowych lub edukacyjnych „w Lublinie w 2015 r.

Rrealizowany przez UP w Lublinie projekt „Z nauki do gospodarki” nr POKL.08.02.01-06-030/09 w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki (Priorytet VIII Regionalne kadry gospodarki, Transfer wiedzy. Wsparcie dla współpracy sfery nauki i przedsiębiorstw. W ramach tego szkolenia poszerzyła wiedzę z zakresu przedsiębiorczości akademickiej typu spin off /spin out. 1 września 2009 r. do 31 lipca 2010 r.

Staż naukowy w Lithuanian University of Health Sciences, Small Animal Clinic, Faculty of Veterinary Medicine in Kaunas, Lithuania w okresie 25.09-01.10.2016 r.

Krótkoterminowy staż w University of Agriculture Sciences and Veterinary Medicine, Faculty of Veterinary Medicine, Cluj-Napoca, Romania w okresie 07.05-13.05.2017 r.

Clinical intership at the Faculty of Veterinary Medicine in Lviv Gzhitsky National University of Veterinary Medicine and Biotechnology w okresie 4-17 grudnia 2017.

W 2013 roku uzyskała tytuł specjalisty z zakresu Chorób Psów i Kotów nadany przez Krajową Komisję do spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii.

Ocena dorobku naukowego

Dr Aleksandra Sobczyńska -Rak jest autorem lub współautorem 42 prac oryginalnych (w tym siedmiu z nich będących podstawą do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego). W liczbie tej 27 prac znajduje się w bazie JCR, 15 prac w części B wykazu MNiSW. Ponadto jest autorką 2 artykułów popularnonaukowych, 8 doniesień na konferencjach naukowych i 1 rozdziału w monografii. Łączny Impact Factor wynosi 15,903. Według punktacji MNiSW dr Aleksandra Sobczyńska -Rak uzyskała łącznie 500 pkt, z czego 425 z prac wyróżnionych w JCR, i z prac nie posiadających współczynnika IF 75 punktów. Powyższa punktacja nie uwzględnia rozdziału w monografii. Według Web of Science (All Databases) Indeks Hirscha wynosi 3, a liczba cytowań 23 (w tym 6 autocytowań). Swoje prace publikowała w renomowanych czasopismach naukowych takich jak: In Vivo (IF 0,974), Journal Veterinary Science, Acta veterinaria Hungarica, Bulletin of the Veterinary Institute In Pulawy (IF 0,357), Medycyna Weterynaryjna (IF 0,218), Journal of Wildlife Rehabilitation.

Pierwszym obszarem badawczym Habilitantki były zagadnienia dotyczące możliwości wykorzystania techniki endoskopowej w diagnostyce i leczeniu chorób górnych odcinków układu oddechowego i pokarmowego u psów. Opisała przydatność tej techniki w diagnozowaniu nowotworów jamy ustnej, krtani, przełyku, czy też detekcji *helicobacter pylori*. W realizacji tych prac pomocne okazało się odbycie sześciotygodniowego stażu klinicznego w Pracowni Endoskopowej II Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej AM w Lublinie. Uzyskane wyniki zaprezentowała w 4 wartościowych publikacjach w Medycynie Weterynaryjnej, w których we wszystkich jest pierwszym autorem.

W tym czasie w kręgu Jej zainteresowań badawczych znalazły się także zagadnienia związane z onkologią weterynaryjną, w szczególności diagnostyką i chirurgią onkologiczną, onkogenezą, w tym głównie czynniki wpływające na powstawanie naczyń krwionośnych w nowotworach u psów. Efektem tych badań było napisanie pod kierunkiem prof. dr habil. Piotra Silmanowicza pracy doktorskiej, zatytułowanej „Angiogeneza w nowotworach u psów”. Wyniki tych badań zostały

opublikowanie w 3 publikacjach w renomowanych polskich czasopismach tj w Bulletin of the Veterinary Institute In Pulawy i Medycynie Weterynaryjnej. Jak się później okazało tematyka dotycząca angiogenezy ze szczególnym uwzględnieniem czynnika wzrostu śródbłonka naczyń (VEGF), naskórkowego czynnika wzrostu (EGF) i ich receptorów, stanowiła ważny obszar badawczy który kontynuowała nadal po obronie pracy doktorskiej. Podsumowaniem tej aktywności jest napisanie w języku angielskim ósmego rozdziału pt: „The role of VEGF in the process of neovasculogenesis” w książce „Tumor angiogenesis” edited by Sophia Ran Rijeka, Croatia, oraz wyróżniona przez PTNW publikacja przeglądowa „Angiogeneza w nowotworach - czynniki wpływające na rozwój sieci naczyniowej guza oraz ocena neoangiogenezy w preparatach histopatologicznych” opublikowana w Medycynie Weterynaryjnej w 2016 roku.

Oprócz badań nad procesami angiogenezy swoją uwagę zwróciła na poznanie procesu neogenezy, leczenia farmakologicznego i chirurgicznego nowotworów narządowych u psów. Wymiernym efektem tych badań było opublikowanie 7 prac (w tym 3 z listy A MNiSW) dotyczących rzadkich przypadków nowotworów jelita biodrowego, żołądka, pęcherza moczowego, śledziony, jamy ustnej czy też powszechnie stwierdzanych nowotworów okolicy okołoodbytowej u psów.

Przyglądając się aktywności naukowej dr Aleksandry Sobczyńskiej Rak ponadto można zauważyć szczególne koncentrowanie się wokół zagadnień badawczych związanych z przyczynami i leczeniem zmian pourazowych trzewiocozaszki i chorób przyzębia u psów i kotów. Efektem tych badań było opublikowanie dziesięciu doniesień w czasopismach krajowych i zagranicznych. Opisała metody stabilizacji trudnych do leczenia złamań kości żuchwy i szczęki z doborem optymalnej techniki rekonstrukcji złamań żuchwy uwzględniającej z jednej strony rozległość urazu, oraz z drugiej strony aspekty ekonomiczne. Wykazała możliwość przeprowadzania zespołen przy użyciu drutowania międzyzębowego, gwoździ doszpikowych, płytek kostnych i akrylu.

Kolejny obszar badawczy Habilitantki, który zaowocował serią dobrych publikacji to badania nad identyfikowaniem drobnoustrojów zasiedlających płytkę nazębną i poszukiwaniem związku z chorobami organów wewnętrznych. Jako że istnieją przesłanki istnienia związku przyczynowo – skutkowego chorób przyzębia i narządów wewnętrznych, to temat ten stale jest obiektem trwających w tym zakresie badań. Jako szczególnie cenne osiągnięcie badawcze uważam stwierdzenie jednolitej gatunkowo flory bakteryjnej wyizolowanej przyżyciowo z kieszeni dziąsłowych i pośmiertnie z wsierdzia i miedniczek nerkowych. Odkrycie to dowodzi o istnieniu związku chorób przyzębia i chorób narządów wewnętrznych.

W innych badaniach wykazała korelację pomiędzy stadiami chorób przyzębia a stanem czynnościowym wątroby, serca i nerek a także przeprowadziła ocenę skuteczności chirurgicznego leczenia chorób przyzębia z wykorzystaniem hydroksyapatytu z jednoczesną terapią przeciwbakteryjną.

Ważnym obszarem działalności badawczej były także zagadnienia związane z leczeniem wad zgryzu. Habilitantka opracowała optymalne warunki leczenia ortodontycznego wad zgryzu u psów

ważne w profilaktyce chorób przyzębia czy też stawu skroniowo-żuchwowego. Znaczącym osiągnięciem było określenie warunków biomechanicznych jakim mają odpowiadać aparaty stałe, czy też płytki Schwarza w optymalnej przebudowie zębodołu w celu przywrócenia prawidłowego zgryzu oraz funkcji żucia. Dodatkowo uczestniczyła w badaniach związanych z wykazaniem związku pomiędzy nasileniem chorób przyzębia a koncentracja haptoglobiny. Wniosek ten może być stosowane jako ważny wskaźnik skuteczności prowadzonej terapii np. przy plazmocytarnym zapaleniu dziąseł u kotów.

Kolejny obszar badawczy Habilitanta, który zaowocował serią siedmiu dobrych publikacji to badania nad wykorzystanie biomateriałów w stomatologii i ortopedii.

Cennym osiągnięciem badawczym Habilitantki było wykorzystanie syntetycznego hydroksyapatytu w leczeniu przetok nosowo-ustnych. Wykonanie tej części badań stwarza możliwość leczenia innych ubytków np. po torbielach zębodołowych, paradontodycznych za pomocą wspomnianego materiału kościozastępczego. W innych badaniach przeprowadzonych w warunkach eksperymentalnych dowiodła skuteczności implantacji żelu bogatopłytkowego i beta-trójfosforanu wapnia jako metody przyspieszającej proces gojenia złamań kości przy jednoczesnym korzystnym wpływie żelu bogatopłytkowego na gojenie okolicznych tkanek miękkich.

W podsumowaniu działalności naukowej dr Aleksandry Sobczyńskiej-Rak należy podkreślić podejmowanie trudnych i skomplikowanych zadań badawczych związanych z onkogenezą a także wkład w udoskonaleniu technik zabiegów w obrębie trzewioczaszki zarówno w zakresie terapii jak i profilaktyki chorób przyzębia oraz chirurgii szczękowej.

Ocena jednotematycznego cyklu publikacji

Podstawą rozprawy habilitacyjnej stał się jednotematyczny cykl 7 publikacji opublikowanych w latach 2014-2018 i opatrzonych wspólnym tytułem „Wartość diagnostyczna i prognostyczna stężeń czynnika wzrostu śródbłonna naczyń (VEGF) oraz naskórkowego czynnika wzrostu (EGF) w surowicy psów w przebiegu procesów patologicznych, ze szczególnym uwzględnieniem nowotworów”. W sześciu pracach Habilitantka jest pierwszym autorem, a w jednej drugim autorem. Jej udział w prowadzeniu badań i powstaniu prac przeciętnie wynosił ponad 67 % (70%, 80%, 90%, 50%, 75%, 80% i 30%). Wszystkie artykuły Autorka opublikowała w renomowanych czasopismach tj Medycynie Weterynaryjnej (IF 0,197) i Acta Veterinaria Hungarica -2 prace (IF 0,646) Bulletin of the Veterinary Institute In Pulawy (IF - 0,357) i 3 prace w In Vivo (IF 0,974, 1,116). Łączną punktację wymienionych czasopism wg listy czasopism punktowanych MNiSW oceniam jako wysoką, wynoszącą 120 pkt a współczynnik oddziaływania (IF) 5,052.

Na wstępie autoreferatu Habilitantka przedstawiła wybrane informacje dotyczące onkogenezy, poświęcając więcej uwagi procesom angiogenezy fizjologicznej i patologicznej. Z tej części wynika, że w przebiegu procesów patologicznych dotychczas prowadzone badania w

przeważającej części dotyczyły określania stężenia VEGF oraz EGF w zmienionych tkankach, a znacznie mniej w surowicy krwi. Z tego względu z uznaniem należy przyjąć podjęcie przez Habilitantkę badań mających na celu zbadanie związku pomiędzy przebiegiem choroby nowotworowej a stężeniem wymienionych czynników wzrostu w surowicy krwi, a także wykazanie ich przydatności w monitorowaniu pacjentów onkologicznych, oraz ocenie efektów leczenia i rokowaniu. Kolejnym celem przeprowadzonych pionierskich badań było wykazanie, udziału VEGF w tworzeniu patologicznych naczyń w chorobach rogówki.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że w/w badania te prowadziła jako pierwsza w kraju i że zostały one przeprowadzone w warunkach klinicznych na chorych zwierzętach. W swoich badaniach do oznaczenia stężenia VEGF w surowicy, wykorzystwała specyficzny gatunkowo test ELISA (Quantikine Canine Immunoassay), a nie jak w przypadku wcześniejszych badań prowadzonych przez innych autorów - test ELISA przeznaczony dla ludzi, wykazujący ok 80 % homologię z VEGF u psów.

Cykl rozpoczyna praca (*Elevated vascular endothelial growth factor (VEGF) levels in the blood serum of dogs with malignant neoplasms of the oral cavity*. Acta Vet Hung 2014) w której ocenia przydatność stężenia VEGF w surowicy krwi psów z nowotworami jamy ustnej i zbadanie czy zachodzi zależność pomiędzy poziomem VEGF a stopniem złośliwości badanych nowotworów. Jako cenne uważam wykazanie podwyższonego stężenia VEGF w surowicy chorych psów, odgrywającego ważną rolę w angiogenezie nowotworów jamy ustnej u psów. Ponadto autorka dowiodła, że wysokie stężenie VEGF w surowicy krwi chorych psów ma dużą wartość w ocenie złośliwości i jest przydatne w rokowaniu procesu nowotworowego.

Merytorycznie interesujące są wyniki badań zawarte w drugiej pracy (*Vascular endothelial growth factor (VEGF) expression in dogs suffering from squamous cell carcinoma*. Med Weter 2017) wykazujące korelację pomiędzy ekspresją VEGF w surowicy krwi psów z rakiem płaskonabłonkowym a stanem ogólnym i tempem powstawania przerzutów. Habilitantka dowiodła, że VEGF może pełnić rolę markera w diagnozowaniu i prognozowaniu przerzutów raka płaskonabłonkowego skóry i jamy ustnej u psów.

Kolejnym ważnym osiągnięciem jest wykazanie zależności pomiędzy wysokim poziomem VEGF i złośliwością guzów śledziony już w chwili stawiania rozpoznania. Odkrycie to jest cenne z praktycznego punktu widzenia bowiem może stanowić prognostyczny marker określenia czasu przeżycia psów z nowotworami śledziony. (*Vascular endothelial growth factor in prognosis of splenic malignant tumours in dogs*. Bull Vet Inst Pulawy 2014).

Na szczególne podkreślenie zasługuje wykazanie korelacji pomiędzy stężeniem VEGF i 17- β -estradiolu a rodzajem guzów okolicy odbytu leczonych tamoxifenem. W pracy pt.: "*VEGF and 17- β -estradiol levels after tamoxifen administration in canine hepatoid gland adenomas and hepatoid gland epitheliomas*" opublikowanej w In Vivo w 2014 dowiodła, że wzrost poziomu 17- β -estradiolu w surowicy psów koreluje ze zwiększonym poziomem VEGF, co zwiększa

waskularyzację i wskazuje na złośliwość procesu. Ważne z klinicznego punktu widzenia jest także spostrzeżenie, że ponowny wzrost stężenia po leczeniu tamoxifenem wskazuje na nawrót procesu nowotworowego, co może być stosowane jako ważny, wczesny marker prognostyczny. Również w kolejnej publikacji (*EGF level in hepatoid gland adenomas and hepatoid gland epitheliomas in Dogs After Administering Tamoxifen. In Vivo 2018*) wykazała podobną nadekspresję EGF u psów z progresją nowotworową nabłoniaków opornych na leczenie tamoxifenem. W obu wymienionych pracach potwierdziła skuteczność leczenia gruczolaków odbytu za pomocą tamoxifenu a oporność nabłoniaków na stosowanie tej terapii. Przytoczone przez Autorkę wyniki dowodzą, że ocena czynników wzrostu w surowicy krwi ma dużą wartość diagnostyczną i może stanowić uzupełnienie diagnostyki histologicznej nowotworów okolicy okołoodbytowej u psów. Ważnym aspektem tych badań jest także możliwość monitorowania skuteczności leczenia zachowawczego, modelowania leczenia oraz określenia rokowania.

Ponadto w obszarze jej zainteresowań naukowych znalazły zagadnienia dotyczące zbadania zależności pomiędzy stężeniem EGF w surowicy a zmianami w obrębie jamy ustnej u psów. Bardzo interesujące są badania przedstawione w publikacji "*Elevated EGF levels in the blood serum of dogs with periodontal diseases and oral tumours*" (*In Vivo 2018*), w których wykazała, że wysokie stężenia EGF jest znaczącym prognostykiem w trakcie leczenia nowotworów złośliwych jamy ustnej u psów. Z kolei u pacjentów nienowotworowych, z zaawansowanym procesem zapalnym przyzębia oraz z uszkodzeniem błony śluzowej, podwyższony poziom EGF wskazuje na jego udział w procesach regeneracyjnych nabłonka jamy ustnej.

Kolejnym ważnym osiągnięciem uzyskanym wspólnie z prof. Ireneuszem Balickim z lubelskiego ośrodka okulistyki weterynaryjnej (opisanym w pracy *Serum vascular endothelial growth factor concentration in dogs diagnosed with chronic superficial keratitis. Acta Vet. Hung. 2014*) było wykazanie korelacji pomiędzy wysokim poziomem stężenia czynnika angiogenego a intensywną waskularyzacją rogówki we wczesnym stadium choroby. Wykazanie tej zależności dowodzi o jego udziale w tworzeniu naczyń krwionośnych przebiegu przewlekłego powierzchownego zapalenia rogówki. Możliwość nieinwazyjnego monitorowania poziomu VEGF u psów z przewlekłym powierzchownym zapaleniem rogówki u psów w różnych stadiach choroby stwarza nowe możliwości monitorowania, leczenia i prognozowania tej trudnej przypadłości okulistycznej najczęściej dotykającej owczarki niemieckie.

Cykl 7 publikacji kończy 9 wniosków wynikających z przedstawionych badań oraz piśmiennictwo. Reasumując należy podkreślić, że tematyka prac składających się na osiągnięcie naukowe dr Aleksandry Sobczyńskiej -Rak jest spójna i stanowią duże osiągnięcie naukowe w znaczeniu poznawczym jak i aplikacyjnym. Dotyczy aktualnych możliwości diagnostyki, terapii nowotworów pochodzenia nabłonkowego (oraz śledziony) u psów. Należy zaznaczyć, że badania w tym temacie dopełniają cykl wcześniej prowadzonych badań dotyczących nowotworów skóry i tkanki podskórnej u psów. Przedstawione osiągnięcia badawcze wskazują nowe możliwości w

diagnozowaniu, monitorowaniu, leczeniu i rokowaniu nowotworów przy pomocy mało inwazyjnej metody oznaczania stężenia czynnika wzrostu śródbłonna naczyń i naskórkowego czynnika wzrostu w surowicy krwi. Autorka wykazała że VEGF i EGF są wartościowymi markerami w ocenie procesu nowotworowego, co znacząco poszerza wiedzę w zakresie onkologii weterynaryjnej. Wiedza z tego obszaru i zgromadzone doświadczenie praktyczne czynią Kandydatkę niekwestionowanym autorytetem w kraju.

Ocena działalności dydaktyczno-wychowawczej, współpracy naukowej oraz działalności organizacyjnej

Od początku swego zatrudnienia dr Aleksandra Sobczyńska -Rak podejmuje w szerokim zakresie różnorodne formy pracy dydaktyczno-wychowawczej. W ramach działalności dydaktycznej realizowanej w Katedrze i Klinice Chirurgii Zwierząt prowadzi wykłady i ćwiczenia ze studentami III, IV i V roku Wydziału Medycyny Weterynaryjnej z Chirurgii ogólnej z anestezjologią, Chirurgii zwierząt gospodarskich, Chirurgii koni i Chirurgii psów i kotów. Ponadto jako klinicysta dzieli się ze studentami swoją wiedzą i nabytym doświadczeniem klinicznym podczas staży klinicznych, odbywanych przez studentów V i VI roku w ramach przedmiotów „Choroby koni”, „Choroby zwierząt gospodarskich” i „Choroby psów i kotów”.

Opracowała autorski program nauczania fakultetu „Onkologia dla studentów V roku studiów Wydziału Medycyny Weterynaryjnej.

Aktywność nauczycielską cechuje wysoki poziom profesjonalizmu, czego dowodem jest zatrudnienie w roli wykładowcy w ramach specjalizacyjnych studiów podyplomowych „Choroby psów i kotów” dla lekarzy weterynarii, na których prowadziła wykłady i ćwiczenia z endoskopii układu pokarmowego oraz chirurgii przełyku i żołądka. Od 2016 r. jest promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim lek. wet. Katarzyny Putowskiej pt: „Przyczyny utraty zębów u psów, badanie zmian właściwości mineralnych i mechanicznych w strukturze zęba oraz analiza pierwiastków: wapnia całkowitego, fosforu nieorganicznego i magnezu u psów poddanych zabiegowi ekstrakcji zębów”.

Dotychczasowa działalność dr Aleksandry Sobczyńskiej-Rak została wysoko oceniona przez Rektora, co znalazło wyraz w postaci przyznania Indywidualnej Nagrody Rektora Akademii Rolniczej w Lublinie w 2007 roku za wyróżniającą rozprawę doktorską, oraz Nagrody III Stopnia Rektora Akademii Rolniczej w Lublinie w 2013r. W 2016 roku otrzymała doroczną nagrodę Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych za wyróżniającą się pracę przeglądową opublikowaną w Medycynie Weterynaryjnej. Kandydatka posiada zdolności organizacyjne, czego dowodem jest współorganizowanie Międzynarodowego Sympozjum Stomatologicznego w okresie 24-25 maja 2008r. na Uniwersytecie Przyrodniczym w Lublinie.

Była członkiem Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych, a od 2016 r. jest członkiem Polskiego Stowarzyszenia Biomateriałów.

Wniosek końcowy

Przedstawiony mi do oceny całokształt aktywności naukowej, działalności dydaktycznej i organizacyjnej dr Aleksandry Sobczyńskiej -Rak w tym cykl 7 prac będących podstawą do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego nauk weterynaryjnych jest tematycznie ukierunkowany, wartościowy i stanowi istotny wkład w rozwój nauk weterynaryjnych. Uważam, że dr Aleksandra Sobczyńska-Rak jest pracownikiem przygotowanym do samodzielnego prowadzenia badań naukowych oraz kierowania zespołem badawczym.

Mając powyższe na uwadze pragnę stwierdzić, że przedstawione mi do oceny dorobek naukowy dr Aleksandry Sobczyńskiej -Rak odpowiada warunkom określonym w art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r., poz.1789, jak również rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 roku w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. Nr 196 poz. 1165). W związku powyższym wnioskuję o podjęcie dalszych czynności w postępowaniu o nadanie dr Aleksandrze Sobczyńskiej-Rak stopnia doktora habilitowanego.

prof. dr hab. Marek Galanty

LEKARZ WETERYNARII

specjalista chirurg
Marek Galanty

